

THƯ NGỎ : Chấn hưng Phật giáo

Kính gửi: Chư Tôn Đức Tăng Ni và quý Thiện hữu tri thức Phật tử.

Kính bạch quý Ngài và kính thưa quý vị,

Đạo Phật ra đời hơn hai ngàn năm qua, nhờ mang tính Nhân Bản, Thực Dụng và Khoa Học nên giáo pháp của Đức Như Lai được nhân loại hân hoan đón nhận ngày càng ngoạn mục, nhất là đối với các quốc gia tân tiến Tây phương, nơi mà khoa học ngày càng phát triển và đang đẩy lùi các tôn giáo độc thần vào bóng tối. Nhưng các tôn giáo này lại được phát triển ở các quốc gia trong thế giới thứ ba, bằng những phương tiện vật chất và chiêu bài tự do tôn giáo, hầu tiến hành một cuộc xâm lăng văn hóa và thực địa theo phương thức mới và tinh vi hơn.

Đạo Phật Việt Nam, có lúc hưng thịnh như dưới các triều đại Lý Trần, có khi đen tối như thời bị ngoại bang đô hộ. Trong hơn 30 năm qua, Phật Giáo không những *còn nhân* để tồn tại mà *có duyên* để phát triển hầu hết các mặt, nhất là cơ sở vật chất, rất ấn tượng. Có được những khởi sắc đáng quý ấy là nhờ sự thông thoáng của các cơ quan chức năng và sự nỗ lực không mệt mỏi của chư Tôn Giáo Phẩm Tăng Ni và Phật tử bốn phương.

Tuy nhiên, nhìn chung, chúng ta thấy sự phát triển của Phật Giáo Việt Nam, trong cũng như ngoài nước, vẫn còn nhiều yếu kém, thiếu sự đồng bộ:

- a. **Các trường mầm non và mẫu giáo** ít người quan tâm xây dựng, nhưng cơ sở thờ tự nhiều nơi chưa có nhưng lắm chỗ dư thừa, lạm phát tự viện (cải gia vi tự), như tại bang California, Mỹ là một thí dụ. Trái lại về phương diện tu tập thì một số vị chưa được trang bị đủ các quy củ thiền môn, nên đã và còn có thể dễ bị cuốn hút vào những từ trường thế tục. Giống như những người ra khơi, vượt trùng dương nhưng thiếu la bàn để định hướng, thiếu hành trang và các phương tiện cần thiết nên đã không tránh khỏi sức ép của các trận cuồng phong thời cuộc.
- b. **Về cư sĩ tại gia**, một thành phần đông đảo của Phật giáo, tuy có chương trình tu học nhưng chưa đồng bộ, nên sự xuất hiện các đạo tràng, do cư sĩ hướng dẫn nhau, mang tính tự phát tùy theo phương tiện và hoàn cảnh. Mặc dù có nhiều cố gắng nhưng các khóa tu học cũng chỉ thu hút được các nhóm nhỏ lẻ tẻ trong vài ngôi chùa hẻo lánh ở thị thành. Còn tuyệt đại quần chúng Phật tử, mỗi năm chỉ đi chùa vài lần trong các dịp Phật Đản, Vu Lan và Tết hoặc những lúc ma chay, húy kỵ. Thêm vào đó, Phật tử lâu đời nhưng không nắm vững giáo lý căn bản, nên dễ bị cải đạo lúc thiếu gạo cần tiền hoặc bị ép buộc qua hôn nhân.
- c. **Các đoàn thể khác** như các Câu lạc bộ Thanh niên, các đoàn Sinh viên, Học sinh và Gia đình Phật tử là những thế hệ trẻ đầy năng lực và nhiệt huyết. Họ là rường cột của nước nhà và mạng mạch của Phật Giáo, nhưng lại chưa được thành lập rộng khắp trong đơn vị của các chùa thuộc hệ thống Giáo Hội, chưa có một chương trình tu học bài bản được các ban ngành liên hệ của Giáo Hội biên soạn, mà chỉ mang tính tự phát hoặc tự biên tự diễn, nên chất lượng chưa cao lắm.

d. *Về cơ cấu tổ chức và nhân sự* của Trung Ương Giáo Hội, tứ chúng rất được diễm phúc nhờ quý Ngài trong Hội Đồng Chứng Minh và Hội Đồng Trị Sự toàn là những bậc Tăng tài đạo cao đức trọng. Nhưng phải thành thật để nhận rằng, có nhiều vị thâm niên phục vụ Giáo Hội đã gần 30 năm, tuổi quá cao, sức không còn nhiều. Quý Ngài cần được tịnh dưỡng sau bao năm hy hiến cuộc đời cho xã hội quần sanh. Bằng ngược lại, Giáo hội sẽ chỉ là một tổ chức có nhiều hình thức, ít nội dung, nên sẽ khó có thể đáp ứng được nhu cầu của thời đại, và dĩ nhiên là khó tiếp nối hạnh nguyện *hộ quốc an dân* mà xuyên suốt hơn hai ngàn năm qua đạo Phật luôn luôn tự hào một cách có thực.

Tám gương mờ trì trệ, thiếu vĩ kiến của một Phật Giáo Hàn quốc co cụm, tiêu cực trong Thế chiến thứ hai, là nguyên nhân để Phật Giáo nơi này trở thành một tôn giáo thiểu số, và gần đây một số chùa đã bị con chiên cuồng tín Tin Lành đốt phá và chặt cổ tượng Phật vì họ cho đó là ma quỷ! Nam Thái Lan trở nên vùng bất ổn trong nhiều năm qua vì sự suy yếu của Phật Giáo Thái. Đông Timor đã biến thành một nước Thiên chúa giáo tách rời khỏi Indonesia.

Việt Nam dưới thời Pháp thuộc, nhiều chùa bị đập phá để làm nhà thờ. Năm 1964, nhóm FULRO nổi loạn ở Cao nguyên. Năm 2001, Tin Lành Đêga Kontum đòi độc lập tự trị. Liên tiếp hai năm, 2010 và 2011, lễ Noel tại sân vận động Mỹ đình Hà Nội, giáo phái Tin lành trong cái gọi là “Tuyên ngôn thuộc linh”, công khai thách thức lúc cho rằng dân tộc Việt Nam là răn, mà răn thì cần phải...

Còn nhiều nữa, nhưng một số phác họa vừa đề cập cũng đủ để cho thấy Phật Giáo Việt Nam, trong và ngoài nước, cần gấp rút Chân Hưng, cần canh tân đổi mới kịp thời, cần trẻ trung hóa nhân sự Giáo Hội, đặt người đứng chỗ, cải tiến chương trình hoằng pháp hữu hiệu hơn, áp dụng tinh thần tứ chúng đồng tu v.v. Nếu không thì các biến cố tương tự nêu trên chỉ là thời gian.

Một số tư duy hàng chục năm về trước, vài chương trình sinh hoạt của ngày xưa chưa hẳn hoàn toàn thích hợp với thế giới ngày nay. Do đó, Chân Hưng là một điều tất yếu không thể trì hoãn được nữa.

Để cụ thể, bằng một việc làm tuy nhỏ nhưng cần thiết, chúng tôi, những người hằng thao thức đến vận mệnh quốc gia dân tộc và tiền đồ Phật Giáo, nay vận động biên soạn **Tủ sách Tôn Giáo** để hỗ trợ việc tu học cho Phật tử tại gia.

Nội dung Tủ Sách được gợi ý như sau:

1. Tam tạng kinh điển của Phật Giáo. Tóm tắt một số các bộ kinh thông dụng của Nam tông và Bắc tông. Giới thiệu Luật Tạng và Luận Tạng .
2. Các pháp môn tu học cần thiết cho hàng Phật tử tại gia như Thiền, Tịnh và Mật tông. Những lợi ích thiết thực về tâm và thân của ba pháp môn này.
3. Lịch sử phát triển Phật Giáo trên thế giới: Các nước Tây phương (Anh, Mỹ, Pháp, Canada, Úc, v.v.), Đông phương (Việt Nam, Thái Lan, Ấn Độ, Trung Quốc, Hàn Quốc, Cam Bốt, Lào v.v.), Phi Châu và châu Mỹ La Tinh.

4. Những khó khăn và những bài học thiết thực rút ra từ chương trình hoàng pháp tại một số quốc gia nêu trên.
5. Sự thịnh suy của Phật Giáo trong vài nước tiêu biểu như Ấn Độ, Nam Hàn, Thái Lan, Nhật và Việt Nam.
6. Những đóng góp của Phật Giáo về mặt hòa bình, triết học, khoa học, nhân văn, tâm lý trị liệu và sức khỏe v.v.
7. Chấn hưng tổ chức Phật Giáo Việt Nam là một nhu cầu cấp thiết, và chấn hưng những lãnh vực nào?
8. Đề nghị một phương thức hoàng pháp nhanh, hiệu quả tốt. Dự kiến một hướng đi cho Phật Giáo Việt Nam trong thế kỷ mới hiện nay. Cư sĩ với các vấn đề kinh doanh để có tiền hỗ trợ Giáo Hội.
9. Tìm hiểu một số tôn giáo lớn trên thế giới như Thiên Chúa Giáo, Tin Lành, Chính Thống Giáo, Anh Giáo và Hồi Giáo, đặc biệt các tôn giáo đang có mặt tại Việt Nam. Lịch sử truyền giáo của các tôn giáo này. Những thăng trầm và bài học rút ra từ đó. Tiên đoán sự bành trướng của các tôn giáo này tại các quốc gia Á châu.
10. Dựa vào ba tiêu chí: Tính Nhân bản, tính Thực dụng và tính Khoa học, để đối chiếu một số lời dạy của các tôn giáo nói trên đối với Phật Giáo.

Lưu ý kỹ thuật:

Các bài viết phải mang tính khoa học, khách quan, sử dụng các tài liệu chính xác và tin cậy để bảo đảm giá trị nội dung. Để dễ phổ biến đến quần chúng, số trang cho mỗi tập là không quá 100 trang (khoảng 300 chữ cho mỗi trang). Mỗi bài viết, ngắn nhất là 5 trang và dài nhất là khoảng 20 trang.

Nếu có thuận duyên, sau tủ sách này, chúng tôi sẽ tiến hành việc biên soạn các Tủ sách khác hoặc các chương trình như: Thi đua viết truyện ngắn, truyện dài, sáng tác ca nhạc, kịch v.v.

Thỉnh cầu chư Tăng Ni hoan hỷ chỉ giáo và cho bài, quý thiện hữu tri thức xa gần vui lòng cộng tác biên tập, góp ý hoặc hỗ trợ việc phổ biến các tác phẩm hoàn thành.

Trong 10 chủ đề gợi ý, tùy sở trường, quý vị có thể chọn đề tài thích hợp để biên soạn, nhưng nên cho ban Vận động biết để tránh sự trùng lặp với các vị khác. Bài gửi cho Tủ sách Tôn giáo, xin vui lòng không gửi cho các nhà xuất bản khác. Có thể trước hoặc sau khi sách được in và phổ biến, chúng tôi sẽ gửi đến các trang nhà nhờ đăng tải để độc giả tiện dụng.

Mỗi lần có được năm cuốn, chúng tôi sẽ tiến hành việc xin phép, in và phổ biến.

Kính chúc quý vị Thân tại vô thường, Tâm tại an, một NĂM MỚI NHƯ Ý.

Địa chỉ liên lạc: Phone/fax US 1(323) 222-4444, e-mail: tongiao2011@gmail.com

Ngày 28 tháng 1 năm 2011

Ban Vận động tạm thời: Tâm Diệu, Trần Trúc Lâm, Trí Tánh, Quán Như Phạm văn Minh, Hồng Quang, Nguyễn Tánh Trần tiền Khanh, Nguyễn Định.

Niềm ưu tư lớn cho năm Tân Mão - 2011

Thích Giác Tâm

Một năm trôi qua với nhiều áp lực trong cuộc sống, ba ngày tết cần phải nghỉ ngơi, cần phải thư giãn. Nếu là Cư Sĩ thì đưa con cháu về chùa lễ Phật, thăm xuân chúc tụng nhau. Vậy mà vẫn có những người đau đáu trong lòng, ưu tư đến nỗi vàng trán sớm nhăn, về vận nước, về mạng mạch Phật giáo. Các vị đó là Tăng là Ni là Cư Sĩ, mà quý nhất là Cư Sĩ. Bởi họ là người đang sinh hoạt trong guồng máy thế gian, xã hội, phải lo cho vợ, cho con, cho cháu.... Vậy mà tâm lúc nào cũng nghĩ đến Đạo Pháp, lo ngay ngáy ngày đêm sợ Đạo suy, sợ Đạo biến mất, sợ Đạo trở thành món đồ cổ, cho người nhìn ngắm cho vui.

Số lượng Cư Sĩ mang tâm tình chân hưng Phật giáo như thế hiện còn không nhiều lắm, hầu hết đều trên sáu mươi, ngoài bảy mươi. Các vị có học vị, học rộng, có trải qua dâu bể cuộc đời, có

cái thấy mình thấy người, nhìn xa rộng, biết tu tập thiền quán, biết tổng hợp tin rồi dự báo. Rất nhiều lần dự báo chính xác.

Nỗi lo nhất cho Phật giáo chúng ta là số lượng Cư Sĩ như thế rất hiếm hoi. Với lứa tuổi của họ như đã nêu những ngày ở trần gian không còn nhiều. Những dự báo tiên lượng của họ vẫn chưa được phổ biến rộng rãi, họ đang ở xa (hải ngoại) vẫn chưa nối kết được nhiều với chư vị Tăng Ni và hàng Cư Sĩ hữu tâm trong nước, do vậy những đề nghị chấn hưng PG trong nước của họ cũng chưa đem lại hiệu quả thiết thực. Tuy nhiên chuông đã gióng lên nhiều lần và hiện nay số lượng Tăng Ni, Cư Sĩ, Phật tử trong và ngoài nước đã bắt đầu thấy được hiểm họa. Đã quên đi những dị biệt bất đồng về tông phái, trong ngoài, trước sau, cũ mới, và AI cũng đều nhận thức rằng cái TẤT CẢ mà suy, thì cái MỘT có thịnh cũng chỉ là thịnh ảo nhất thời, rồi cũng suy tàn theo thôi.

Sáng mùng hai tết năm Tân Mão chúng con mở hộp thư điện tử (email) thấy có thư mới của các Cư Sĩ hữu tâm gửi với nội dung mời: “hợp tác biên soạn Tủ Sách Tôn Giáo để hỗ trợ cho việc tu học của Phật tử tại gia”.

Thực ra cốt lõi của việc chấn hưng Phật giáo là làm sao cho tín đồ hiểu lời Phật dạy, hiểu giáo lý Đạo mình đang theo, thêm một bước nữa là biết so sánh giáo lý của Đạo mình với giáo lý của Đạo khác. Biết so sánh, biết nhận diện Ta và Người, có niềm tin sâu sắc thì sợ gì việc cải đạo. Có chuyện cải đạo là bởi trong lòng trong suy nghĩ của số đông bà con theo Phật đều có quan niệm rất hiền lành, rất dễ thương: “Là Đạo nào cũng tốt, cũng dạy con người ta ăn hiền ở lành”. Chứ không có kiến giải, có tâm nhìn xa rộng như các bậc thức giả rằng tôn giáo nào có khả năng nối kết tín đồ, tín đồ chỉ biết cúng vâng phục, thì sẽ có

một lúc nào đó, tôn giáo đó mạnh, dẫn đến đất nước ly cách, thống thuộc bên ngoài. Trường hợp đó đã xảy ra cho một số nước trên thế giới.

Mười điều gợi ý của quý Cư Sĩ hữu tâm cho Tủ sách Tôn giáo, nếu được Chư Tôn Đức Tăng Ni, quý Cư Sĩ hữu tâm, quý Thiện hữu tri thức, các bậc Thức giả, cùng quý Phật tử trong và ngoài nước hưởng ứng cùng đóng góp thành tựu, và phân phối cho từng chùa, từng tự viện, tịnh xá, niệm Phật đường trong nước làm tài liệu, các vị Trụ Trì, và các vị lãnh đạo các cơ sở hạ tầng của PG triển khai cho công cuộc chấn hưng Đạo trong giai đoạn mới thì rất hiệu quả cho chuyện chống cải đạo.

Năm sáu năm về trước, Phật giáo trong nước có vận động Phật tử cúng dường Tủ sách Phật học cho các chùa vùng sâu vùng xa. Quý nhất là bộ sách Phật học phổ thông của cố Hòa Thượng Thích Thiện Hoa, còn lại là Kinh Pháp Hoa, Niết Bàn, Đại Bảo Tích, và các kinh bộ lớn khác. Khi phân phối cho các chùa, hầu hết chỉ để trong tủ mà thờ cho có phước, không làm tài liệu thiết thực, ứng dụng tu học cho Phật tử được, rốt cuộc hiệu quả đem lại cũng không cao mấy.

Kinh, Sách, tài liệu hướng dẫn tu học, giữ đạo, khi in ấn không nên dày lắm, nội dung trong sáng dễ hiểu, đừng quá lạm dụng danh từ Hán Việt khó hiểu để cho quần chúng bình dân có thể hiểu được. Và hơn hết là khi phân phối phải có con người chịu khó, chịu đi xa, chịu đến những vùng khó đến, phân chia Kinh Sách, tài liệu.....đúng nơi đúng người. Còn chỉ đưa đến văn phòng Ban Trị Sự của từng tỉnh rồi phân chia lại, cũng sẽ không hiệu quả. Bởi người viết đã từng chứng kiến tại một số văn phòng BTS thì không thiếu một loại kinh sách gì, còn các nơi cần thì không có.

Công việc hoằng dương Phật pháp, chống cải đạo, giữ gìn tín đồ....là công việc chung của bốn chúng đệ tử Phật, không của riêng ai. Tất cả cùng có trách nhiệm, cùng xắn tay áo lên hành động thì đạo pháp sẽ sáng rõ. Tổ quốc sẽ hưng thịnh, bình yên trường tồn.

Có chút duyên với nhau nên các Cư Sĩ ưu tư đạo pháp gửi bài, chúng con cung kính dâng lên Chư Tôn Đức Tăng Ni, quý Cư Sĩ, Phật tử, quý thiện hữu tri thức, các bậc Thức giả, quý Ban Biên Tập trong và ngoài nước **Thư Ngỏ : Vận động biên soạn Tủ sách chấn hưng Phật giáo**, xin mời Chư Tôn Đức Tăng Ni, cùng liệt quý vị đọc và cùng giới thiệu rộng rãi cho mọi người con Phật cùng nhau chung lo xây dựng bồi đắp cho ngôi nhà chung Phật giáo.

Nam Mô Tinh Tấn Dững Mãnh Phật.

Thích Giác Tâm

Website: <http://chuabuuminh.vn>

Link: http://chuabuuminh.vn/phat-giao-va-thoi-dai/chan-hung-pg/5AD458_thu_ngo_van_dong_thanh_lap_tu_kinh_sach_chan_hung_phat_giao.aspx

Trước hiểm nạn người ơi biết không ?

07/02/2011 22:53:00 [Thích Giác Tâm](#)

<http://www.daophatngaynay.com/vn/dien-dan/doi-thoai/6763-Truoc-hiem-nan-nguoi-oi-biet-khong-.html>

Đã đọc: 143 Cỡ chữ: - +

Chúng tôi là những Tăng Ni, Cư Sĩ, Phật tử ....trong nước hết lòng ưu tư lo lắng trước hiểm nạn này và cùng một thao thức như Chư Tôn Đức Tăng Ni, Cư Sĩ hữu tâm hải ngoại. Đến khi gặp kiếp nạn những người con Phật trong nước, ngoài nước cùng đều nhìn chung về một hướng, biết bảo bọc che chở, bỏ quá cho nhau.

Tôi chưa thấy một ông Thầy tu Phật giáo nào trên thế giới mau già như Đức Đạt Lai Lạt Ma, Ngài già đi trông thấy. Điều gì đã khiến cho một bậc Thầy của thế giới mau già ?

Làm việc quá nhiều, ưu tư lắm nỗi. Quê hương, đất nước, đạo giáo của mình. Lúc nào cũng trăn trở cho đất nước và dân tộc mình, Ngài có cuốn hồi ký: “*My land and my people - Đất nước tôi, dân tộc tôi*”. Và hơn thế nữa, lúc nào cũng lo lắng đạo Phật của mình bị mai một ở nước nọ nước kia. Lo cho Tây Tạng đã quá mệt , còn đi lo cho Mông Cổ, Hàn Quốc, Miến Điện, Thái Lan, Lào, Campuchia, Việt Nam, Nepal... Ngài là người được yêu mến nhất thế giới, được các vị Linh Mục, Giám Mục ở Anh, và một số nước khác mời đến nhà thờ giảng những điểm tương đồng giữa đạo Phật và Ca tô giáo, Ngài là người rất ôn hòa, dễ hòa đồng với tất cả đạo giáo, vậy mà ngài phải lên tiếng trong bài phỏng vấn của tạp chí Pháp LE POINT.

Lược trích:

Le Point: “Ngài cũng chống cả việc cải đạo ?”

Đức Đạt Lai Lạt Ma: Nhất định là chống! Quý vị là những người Thiên chúa giáo, quý vị đang làm một việc hoàn toàn lỗi thời và quá xa xưa, đây là việc nhiệt tình lôi kéo người khác theo tôn giáo của mình (prosélytisme - proseletysm). Tại Mông Cổ chẳng hạn, các nhà truyền giáo Thiên chúa giáo cải đạo cho hàng nghìn người trước kia theo Phật giáo Tây Tạng. Đồng thời người Trung Quốc tại Tây Tạng khuyến khích các vị cố đạo của quý vị cải đạo những người đồng

huong của chúng tôi. Tại các vùng miền đông Ấn Độ các nhà truyền giáo người Mỹ sử dụng các phương tiện tài chính để cải đạo các bộ tộc miền núi nghèo đói, cô lập họ với cội nguồn, văn hóa và lối sống lâu đời của tổ tiên họ để lại. Như thế thật không hợp lý : Thế giới phải ngày càng cởi mở hơn. Quý vị thi hành việc cải đạo, đây là một hình thức chiến tranh chống lại các dân tộc khác và các nền văn hóa khác không giống với dân tộc và văn hóa của quý vị. Như thế không đúng với thông điệp của đức Chúa Trời (Christ) !

Ngài là một bậc Thầy dạy về Thiên quán, buông xả, vô ưu. Chúng ta cứ nghĩ Ngài thanh thản nhẹ nhàng lắm! Thích an dưỡng vui thú điền viên, sáng xem hoa nở tối chờ trăng lên, ngâm thơ, vịnh nguyệt. Không ! Ngài không như thế đâu! Ngài giống như Bồ Tát Quan Thế Âm, nhìn khắp, nhìn xa thấy tất cả. Và đôi tay luôn hành động, hành động phi thường làm rung động hằng triệu trái tim. Ngài cũng lo ngay ngáy ngày đêm như một số các Phật tử hữu tâm. Trong chúng ta hàng đệ tử Ngài, số đông có tâm lý ý lại rằng: “*Ngài tu nhiều đời nhiều kiếp, là Lạt Ma tái sinh, một mình Ngài lên tiếng đủ rồi, một mình Ngài chèo chống đủ rồi, mình phàm phu tục tử im lặng là vàng, lên tiếng làm gì ?*”. Mà không nghĩ rằng Đức Phật của ai ? Đạo Phật của ai? Của riêng mình Ngài chắc!? Phật tính chỉ mình Ngài có, chứ chúng sinh phàm phu tục tử như tôi như bạn không có?! Nhiều năm nhiều tháng dỗi theo con đường hoằng pháp của Ngài, từ đông sang tây, từ bắc chí nam trong cõi Ta Bà này thấy thương Ngài vô hạn. Lên tiếng bảo vệ đạo pháp ở nước này, lên tiếng bảo vệ đạo pháp ở nước kia, lên tiếng bảo vệ bò điên, lên tiếng bảo vệ gà nuôi nhốt đẻ ngày, đẻ đêm lây trứng....Cuộc đời Ngài hàng triệu người quy ngưỡng lễ lạy, dám bỏ công ăn việc làm tìm đến Ấn Độ đánh lễ, mong Ngài rờ trên đỉnh đầu một chút để kết duyên Phật pháp. Tuy vậy tôi thấy trong ánh mắt Ngài, trong vàng trán sớm nếp nhăn của Ngài, ẩn chứa nỗi cô đơn của kẻ độc hành. Trong nhà Phật có câu: “*Một Phật xuất thế, ngàn Phật ủng hộ*”. Còn chúng ta ngày hôm nay đối diện với hiểm nạn cải đạo, Ngài thì thẳng thốt kêu lên: “*Quý vị thi hành việc cải đạo, đây là một hình thức chiến tranh chống lại các dân tộc khác và các nền văn hóa khác không giống với dân tộc và văn hóa của quý vị. Như thế không đúng với thông điệp của đức Chúa Trời(Christ)*”. Còn chúng ta thì từ từ coi đã, vội gì! Cứ tu đi rồi mọi việc sẽ qua, ta còn có Đức Phật sống Đạt Lai Lạt Ma mà lo gì, ta còn Cao Tăng nọ Cao Tăng kia lo gì.

Hôm nay ngày mồng năm tết, mẹ dắt con đến chào Thầy, mừng tuổi Thầy! Tôi hỏi: “*Con từ Mỹ về hồi nào? Con học xong chưa? Từ ngày con đi du học đến khi con về nước thời gian bao lâu rồi?*”.

- “*Dạ thưa Thầy gần bốn năm*”. Khi đi cháu cùng mẹ đến thăm tặng thầy một chai xà bông Dove, tánh tiết kiệm khi cháu về tôi xài mới hơn nửa chai. Chai xà bông Dove vẫn còn trong nhà tắm. Bốn năm mà ngỡ như hôm qua. Thời giờ trôi qua như tên bắn, tìn đồ mất dần mất mòn như đá mài dao. Còn chúng ta cứ thình lạng, cứ luôn tự an ủi mình rằng: “*Đạo Phật có mặt ở trái đất này đã 2600 năm, không có lý do gì mà mất được, đừng quá lo xa*”.

Không chỉ Đức Đạt Lai Lạt Ma cô đơn mà Đức Vua Lý Thái Tổ nhà Lý cũng cô đơn không kém. Con, cháu, chất nhiều đời của Ngài ty nạn tại Hàn quốc đã được khuyến hóa, dụ theo đạo Tin Lành hết. Do vậy khi về tham dự ngày lễ 1000 năm Thăng Long, trước tượng Ngài ở Hà Nội - Thăng Long họ chỉ đứng nhìn, không thấp nhang không lễ lạy, bởi họ cho là ngẫu tượng. Cô đơn biết dường nào, thương cho Lý Thái Tổ đại Hoàng Đế, suốt đời chinh nam phạt bắc đem lại nền thịnh trị an bình cho trăm họ hơn hai trăm năm, vậy mà.... Từ những sự kiện như thế chúng ta

mới thấm thía đau lòng và mới thấy được giá trị của câu: *“Mắt văn hóa là mắt tất cả, như xác không hồn, vật vờ đầu ghènh cuối bãi”*.

Chúng tôi là những Tăng Ni, Cư Sĩ, Phật tử ....trong nước hết lòng ưu tư lo lắng trước hiểm nạn này và cùng một thao thức như Chư Tôn Đức Tăng Ni, Cư Sĩ hữu tâm hải ngoại. Đến khi gặp kiếp nạn những người con Phật trong nước, ngoài nước cùng đều nhìn chung về một hướng, biết bảo bọc che chở, bỏ quá cho nhau. Tất cả chúng tôi đều suy nghĩ mong muốn như Cư Sĩ Đào Văn Bình mà chưa kịp nói thì Cư Sĩ đã nói thay cho chúng tôi. Mong sao giáo hội Phật giáo các nước Châu á, đông nam á cùng ngồi lại với nhau mà thảo luận, tìm cách liên kết chống cải đạo trên diện rộng toàn thế giới. Để cho Đạo Phật không phải độc tôn lớn mạnh, mà cho trái đất bình yên, cho hận thù được lắng xuống, cho hành tinh xanh thêm bởi đức hiếu sinh Phật dạy, và hơn hết trăm họ âu ca thái bình.

Hội Nghị Phật Giáo Thế Giới Về Cải Đạo: Một Đề Nghị

07/02/2011 08:25:00 [Đào Văn Bình](#)

<http://www.daophatngaynay.com/vn/dien-dan/doi-thoai/6740-Hoi-Nghi-Phat-Giao-The-Gioi-Ve-Cai-Dao-Mot-De-Nghi.html>

Đã đọc: 80 Cỡ chữ: - +

Sau bài viết “Hải Ngoại và Dòng Sinh Mệnh Phật Giáo” tôi nhận được một vài góp ý chân tình ở trong lẫn ngoài nước và suy nghĩ về một “**Hội Nghị Phật Giáo Thế Giới Về Cải Đạo?**” và qua những dòng dưới đây tôi mạo muội đề nghị một giáo hội hay một vài giáo hội của những quốc gia Á Châu nào đó đứng ra vận động tổ chức một hội nghị quốc tế với nội dung như vậy.

Kính bạch chư tôn đức:

Sau bài viết “Hải Ngoại và Dòng Sinh Mệnh Phật Giáo” tôi nhận được một vài góp ý chân tình ở trong lẫn ngoài nước và suy nghĩ về một “**Hội Nghị Phật Giáo Thế Giới Về Cải Đạo?**” và qua những dòng dưới đây tôi mạo muội đề nghị một giáo hội hay một vài giáo hội của những quốc gia Á Châu nào đó đứng ra vận động tổ chức một hội nghị quốc tế với nội dung như vậy.

Do chiều hướng suy thoái của các tôn giáo lâu đời ở Âu Châu (1), thậm chí ngay cả ở Úc Châu, Hoa Kỳ, để tìm một sinh lộ, họ đang tiến hành chiến lược cải đạo Châu Á là địa bàn mà dân chúng tương đối còn nghèo và trình độ trí thức còn kém so với Âu Châu. Trong khi chúng ta ngồi đây thì từng đoàn gọi là “*y tế thiện nguyện*” đang tiến sâu vào các vùng xa xôi của Mông Cổ, Miên Điện, Tích Lan, Tây Tạng, Tây Nguyên v.v... nói là để giúp đỡ nhưng thực chất là để dụ dỗ cải đạo ngay tại chỗ. Mạnh như nước Nga với 70% dân số là Chính Thống Giáo (Orthodox Christians) mà còn phải sợ sức mạnh cải đạo của Ca-tô Giáo La Mã và Ca-tô Giáo Ly Khai

(Protestant). Đức Đạt Lai Lạt Ma cũng đã nói lên lời cảnh báo. Nguy cơ Phật Giáo trở thành thiểu số ngay trên quê hương các quốc gia Á Châu đang hiện ra trước mắt. Chúng ta không thể để Đức Đạt Lai Lạt Ma cô đơn. Nhu cầu phòng vệ của Phật Giáo trên quy mô toàn thế giới thật cấp thiết. Từ Bi Hỷ Xả không có nghĩa là ngồi đó để chờ người ta đến phá tan tàn di tích lịch sử, lăng miếu tiền hiền liệt sĩ, chia rẽ đất nước, quăng bàn thờ ông bà tổ tiên của mình ra ngoài đường rồi mới phản ứng. Ngày nay họ không dùng pháo thuyền, gươm đao và súng đạn như năm xưa, mà để chính người trong nước làm việc đó sau khi đã cải đạo. Xin xem các tin tức về phá hủy chùa chiền và chặt đầu tượng Phật ở Nam Hàn của những người theo Ca-tô Giáo Ly Khai (Protestant) và “Tuyên Ngôn Thuộc Linh” đầy ngạo mạn và nguy hiểm mới đây ở Mỹ Đình, Hà Nội. Ở hải ngoại cũng thế. Những tín đồ Ca-tô Giáo Ly Khai (Protestant) khi về Việt Nam thăm viếng các di tích lịch sử, tới Đền Kiếp Bạc thờ Đức Trần Hưng Đạo, họ không chịu bước vào với lý do “*Chúng tôi không thờ ngẫu tượng!*”.

Giáo lý từ bi của Đức Phật không cho phép chúng ta dùng bạo lực như: thành lập các Đạo Binh, đánh bom tự sát, giết hại, dụ dỗ, đe dọa, đốt nhà, thiêu sống người ta như các tôn giáo độc thần đã và đang làm để tự vệ và bành trướng. Vũ khí duy nhất mà chúng ta có là đánh động lương tri nhân loại, cảnh báo cho tăng ni, hàng Phật tử trên toàn thế giới về một âm mưu cải đạo như thế.

Theo tôi địa điểm tổ chức hội nghị tốt nhất là Nam Hàn bởi vì Nam Hàn hiện nay là nạn nhân của kế hoạch cải đạo và đang bị kỳ thị bởi chính quyền Ca-tô Giáo Ly Khai (Protestant) của TT. Lee Myum-bak. Hơn thế nữa Nam Hàn giàu hơn các quốc gia Phật Giáo khác và có khả năng tổ chức tốt đẹp một hội nghị như vậy. Trong hội nghị này các giáo hội của từng quốc gia sẽ trình bày về “**nạn cải đạo**” đang diễn ra trên đất nước mình. Sau đó hội nghị đưa ra một bản công bố chung và một thỉnh nguyện thư gửi Tổng Thư Ký LHQ, các vị nguyên thủ quốc gia trên thế giới, trong đó nói rõ **chiến dịch cải đạo như thế là tội ác tiêu diệt các nền văn hóa khác, khiến gây bất ổn trên toàn thế giới** và yêu cầu LHQ phải có thái độ. (2)

Các quốc gia Phật Giáo tham dự có thể bao gồm: Nhật Bản, Thái Lan, Miến Điện, Lào, Kampuchia, Việt Nam, Hongkong, Tân Gia Ba, Đài Loan, Tích Lan, Mông Cổ, Tây Tạng, Nepal v.v...

Nếu vì trở ngại chính trị mà Đức Đạt Lai Lạt Ma không thể tham dự hội nghị được thì chúng ta sẽ mời Ngài nói chuyện với hội nghị qua hình thức trình chiếu Video trên màn ảnh.

Đây là công tác thật to lớn chỉ giáo hội của từng quốc gia mới có thể đảm đương, chứ cá nhân không sao làm nổi. Tổ chức một hội nghị quốc tế như vậy chúng ta không hề có ý cạnh tranh tôn giáo với ai. Hơn 2500 năm nay Phật Giáo khắp nơi chủ trương “**hữu xạ tự nhiên hương**” không bao giờ tìm cách dụ dỗ, xâm chiếm, nô lệ nước khác để bành trướng, cải đạo. Phật Giáo chỉ bị người ta phỉ báng, ăn hiếp, giết hại chứ Phật Giáo không ăn hiếp, giết hại ai.

Việc chúng ta làm ngày hôm nay chỉ là để bảo vệ sự tồn vong của các nền văn hóa đặc thù trên thế giới, bảo vệ một tôn giáo hòa bình cho nhân loại, bảo vệ một hệ thống tư tưởng nhưng nhằm giải phóng tư tưởng, thả hoa con người, giải thoát con người khỏi những kìm kẹp rất vô lý của thần quyền mà từ sự tin tưởng mù quáng vào thần quyền đó đã dẫn đến những tín điều rất vô lý, cực đoan và đôi khi rất ác độc để làm khổ và nô lệ hóa con người.

Nếu vì một lý do gì đó hoặc tốn kém, hoặc trở ngại v.v.. mà một hội nghị như vậy không thể tổ chức được, chúng ta vẫn còn cơ hội nêu vấn đề này ra trong Đại Lễ Vesak 2011 hoặc 2012. Vấn đề chính là làm thế nào để đưa vấn đề “Cải Đạo Phật tử Á Châu” vào chương trình nghị sự.

Trong khi chờ đợi, để tạm thời chống đỡ âm mưu cải đạo trên quy mô quốc gia, chúng ta cần cấp tốc cho in cuốn **Cấm Nang Ngăn Ngừa Cải Đạo** cho hàng Phật tử. Mới đây một độc giả của website Sách Hiếm đã đề nghị như sau, “*Để khỏi bị mê hoặc bởi những lời truyền đạo giả dối, hoang đường, sau đây là một số những câu hỏi cho người muốn dụ mình theo đạo, bất kể họ là ai, là linh mục, mục sư hay dân thường và ngay cả người quen, bạn bè, hôn thê, hôn phu, hay vợ chồng.*” Những người bị dụ dỗ chỉ cần đọc những câu hỏi này ra để người đi dụ dỗ trả lời, không cần tranh cãi. Và tác giả cam kết rằng “*Vài trong số những câu hỏi trên cũng đủ để cho người truyền đạo không bao giờ để dụ dỗ người ngoại đạo vào đạo nữa.*” Chư tôn đức có thể vào website: <http://sachhiem.net> để đọc và nghiên cứu những câu hỏi rất đơn sơ nhưng vô cùng thâm thúy và hữu hiệu này. Chúng ta có thể in hàng triệu cuốn thật đẹp như loại sách bỏ túi, rồi động viên đồng bào, đoàn sinh Gia Đình Phật Tử, Câu Lạc Bộ Thanh Thiếu Niên Phật Tử đi khắp nơi để biểu không cho bà con ta còn rất ngây thơ, trong trắng. Kế hoạch tuy không ngăn ngừa triệt để âm mưu cải đạo nhưng bệnh mà có thuốc uống - dù chưa phải thần dược - còn hơn nằm đó chờ chết.

Trong kinh Đức Phật dạy rằng chư Phật và Bồ Tát thị hiện ở đời là để cứu độ chúng sinh. Còn chúng sinh ra đời là do nghiệp lực từ vô thủy. Chúng sinh không có nghĩa vụ phải phục vụ hoặc phải sợ hãi bất cứ một thân linh, một giáo hội nào. Cũng theo Đức Phật chúng sinh là Phật sẽ thành. Mọi chúng sinh đều bình đẳng. Hiền, Thánh, Bồ Tát, Phật cũng từ chúng sinh mà đi lên. Chúng ta phải đưa thân phận và địa vị của chúng sinh lên hàng cao quý chứ không thể đim chúng sinh nơi địa vị tôi mọi. Đó là giáo lý cao thượng của Đức Phật mà bốn phật chúng ta phải bảo bọc, giữ gìn và nói cho người khác biết. Đó là chức năng của hàng Bồ Tát mà Đức Phật thường xuyên phó chúc trong các pháp hội. Nếu chúng ta không làm thì chúng ta đắc tội với nhân loại chứ không phải đắc tội với Phật hay đắc tội với Phật Giáo.

Những suy nghĩ và đề nghị trên có thể rất chủ quan và khiếm khuyết, nhưng phát xuất từ một tấm lòng - không phải vì mình mà vì người - kính xin chư tôn đức rộng xét.

Nam Mô Thường Hoan Hi Bồ Tát.

Đào Văn Bình

(California ngày mùng 5 Tết 2011)

(1) Nước Pháp được coi như “Trưởng nữ của Giáo Hội”, theo tài liệu của Wikipedia, thống kê Tháng Giêng 2007 cho biết chỉ còn 51% người Pháp nhận mình là Ca-tô Giáo La Mã trong đó chỉ còn phân nửa tin vào Thượng Đế, 31% là Vô Thần, 9% là Hồi Giáo, 3% là Ca-tô Giáo Ly Khai (Protestan) và 1% là Do Thái Giáo: A January 2007 poll found that 51% of the French population describe themselves as Catholics (and only half of those said they believed in God), 31% as atheists, 9% as Muslims, 3% as Protestants and 1% as Jews. ^[13]

(2) *Xin đọc cuộc phỏng vấn Đức Đạt Lai Lạt Ma của báo Le Point có đăng trên website Phật Tử Việt Nam.*